

سیاستگذاری توسعه منطقه ای مکران با رویکرد آینده پژوهی

محل انتشار:

فصلنامه سیاستگذاری شهری و منطقه ای, دوره 2, شماره 7 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

ابوالفضل شاه على - دانشجوى دكترى جغرافيا و برنامه ريزى شهرى واحد علوم و تحقيقات تهران

رحیم سرور - نویسنده مسول، استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

از جمله معیارهای برنامه ریزی منطقه ای برای مشخص کردن نابرابری ها، تعیین وضعیت مناطق بر حسب برخورداری از شاخص های توسعه است. در ادبیات و سیاست توسعه، عموما این باور رواج دارد که رشد تولید ناخالص ملی و بالابودن درآمد سرانه، محور اصلی توسعه است. هدف این تحقیق سیاستگذاری توسعه منطقه ای مکران است، پژوهش حاضر با بهره گیری از روش توصیفی – تحلیلی و بر اساس روش های آینده پژوهی با ترکیبی از روش های اسنادی و پیمایشی صورت گرفته است. در این تحقیق برای شناسایی متغیرهای کلیدی موثر بر توسعه پایدار منطقه ای مکران پس از مطالعه اسناد بالادستی، از روش دلفی دومرحله ای استفاده شده است و داده های مورد تحلیل شامل ۳۶ متغیر در قالب ۸ حوزه به عنوان متغیرهای اولیه موثر بر توسعه پایدار می باشد. یافته ها نشان می دهد الگوی مطلوب نهادی برای توسعه مکران گذر از رویکردهای بخشی و حرکت تدریجی در مسیر ظرفیت سازی نهادی خواهد بود. الگوهای غیرنهادی مبتنی بر نظریه نومنطقه گرایی ظرفیت های بالایی را برای ظرفیت سازی نهادی مکران ایفا می نماید. در نتیجه در حکمرانی منطقه ای، سازمان توسعه مکران باید نقش راهبری و سیاستگذاری را به اعتبار پشتیبانی سیاسی حکومت مرکزی ایفا نماید.

كلمات كليدى:

توسعه منطقه ای, پایداری, مکران, سناریونویسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1845039

